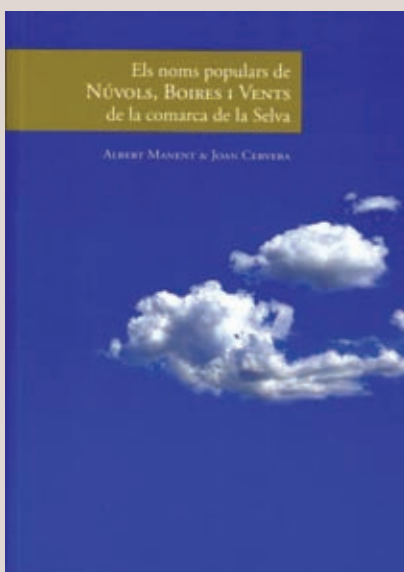

Albert Manent - In memoriam

Diu la llegenda: «Heus ací una vella que es pensava que el mes de març tenia trenta dies. Dirigint-se amb malícia al març, li digué: març marçot, he acampat cent ovelles i cent anyells. Però no en va tenir prou i, posant el cap en un forat, amb to burleta, afegí: març marçot, tusta'm el cul que el cap no pots. El març, molt ofès, demanà ajuda a l'abril: abril, deixa-me'n un; abril, deixa-me'n dos; abril, deixa-me'n tres, i un que jo en tinc faran quatre i totes les ovelles de la vella farem pernatatre. D'aquesta feta només se'n va salvar una, perquè se la va posar sota la faldilla...». Aquesta és una de les moltes llegendes vinculades al temps meteorològic que podríem trobar arreu del territori dels Països Catalans.

L'imaginari popular és un pou de saviesa en molts camps, encara per descobrir. Amb la feina feta per Antoni Maria Alcover i Francesc de B. Moll semblava que ho havien recollit pràcticament tot però, amb el projecte d'Albert Manent, que va impulsar amb el seu afany de salvar de l'oblit tota la dialectologia popular, ha quedat ben demostrat que hi havia molta feina per fer i moltes paraules oblidades. Fem referència al seu monumental i impecable projecte: *Els noms populars dels Núvols, Vents i Boires dels Països Catalans*. L'incansable Albert Manent i una colla de deixebles seus, des de l'any 1993 fins al 2014, engrescats i meravellats per la grandesa i riquesa de la nostra llengua, hem anat duent a terme aquesta immensa recollida de mots oblidats o en desús. Els resultats sempre han estat sorprenents. A cadascun dels treballs que s'han elaborat a les diferents comarques s'han aplegat un total de 200 o 300 entrades noves que no figuraven al *Diccionari Català - Valencià - Balear*.

Des del 1994 Manent va publicar, sovint amb la inestimable col·laboració de Joan Cervera, els reculls següents: *Camp de Tarragona i Priorat* (1994), *Conca de Barberà* (1995), *El Maresme* (1996), *La Ribera d'Ebre i la Terra Alta* (1997), *El Penedès* (1998), *El Barcelonès i el Solsonès* (1999), *El Baix Ebre i el Baix Llobregat* (2002), *El Vallès Occidental* (2004), *L'Urgell* (2006), *El Vallès Oriental* (2008), *Les Garrigues* (2008), *La Segarra* (2009) i *La Selva* (2010). Col·laboradors seus van enriquir el programa amb *L'Alt Empordà*, editat el 2000 per Lídia Cruset i Vilar, Mireia Custey i Basach i Sònia Peitívi i Algans; *L'Anoia* (2000), per Josep Riba i Gabarró, i

El Bages (2003) i *El Berguedà* (2010), per Maria Estruch i Subirana. També hem de recordar el recull parcial dels *Núvols de Mallorca* (2004), editat per Maria Bonet i Miquel Grimalt i *Els noms populars dels nuvolats, boires i altres fenòmens atmosfèrics, astronòmics i oceanogràfics: Eivissa i Formentera* (1997) de Nito Verdera. En el recull *El Baix Empordà*, a punt de publicar, excepcionalment hi ha quatre autors, dos dels quals ja no són entre nosaltres. Ens referim a Rosa Massegosa i al mateix Albert Manent, que morí el dia 14 d'abril del 2014.

Aquest article no és per parlar del projecte sinó per recordar el recentment desaparegut Albert Manent. Tal com diu Joan Cervera

i Batariu en el llibre *Dels Noms populars de Núvols, Vents i Boires del Baix Empordà*, «l'Albert Manent va ser un home lliurat al servei de Catalunya, a la cultura, a la política, entre moltes altres coses. Aquests reculls monogràfics són una obra menor dins l'ampli corpus literari de l'Albert Manent, que abraça des de la poesia fins a tota mena de temàtica: assaig, exili, biografies, retrats literaris, cultura, història, diccionaris, dietaris, memòries, toponímia...». Un home enciclopèdic, un noucentista de cap a peus. Una persona accessible, amable i disposada sempre a col·laborar i a ajudar tot-hom. Un home al qual no agradava ser a primera fila. Un home discret que feia allò que convenia fer, no deia allò que no convenia dir i sabia callar allò que li havia estat confiat. En definitiva, un home bo.

Recordem la nostra darrera trobada, a casa seva, el mes de març passat. Vam acabar de retocar les primeres galerades del llibre esmentat anteriorment. No només va poder llegir-lo sinó que va poder dirigir de manera impecable els darrers retocs amb escaients observacions i modificacions. L'endemà mateix de la trobada ens va trucar per celebrar i agrair la feina que havíem fet. Aquest detall no és simple sinó carregat de bondat, i senyal d'un saber estar que va acompanyar-lo al llarg de tots els anys viscuts.

Tal com diu l'amic Joan Cervera, per sempre més, admirat Manent, t'acompanyaran els núvols, les boires i els vents que vas rescatar de la memòria de la gent de muntanya i de mar, i que ara ja són ben teus... Gràcies, amic Albert, per haver-nos deixat gaudir de la teva companyia i amistat.

Joan Cervera, Lídia Cruset i Salvador Vega.

A les diferents comarques s'han aplegat un total de 200 o 300 entrades noves que no figuraven al Diccionari Català - Valencià - Balear